Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1890-01-06

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 2 5 9

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10594

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1890 ΑΡ. 259.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίδια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ 1890.

(συνέχεια καὶ τέλος)

Ἂς ἰδωμεν, λέγομεν, τὸ 1890. Ἀρά γε τὸ νέον τοῦτο ἔτος θὰ ἔχῃ τὴν συναίσθησιν νὰ μᾶς προικίσῃ μὲ τὴν συναισθησιν τῶν σφαλμάτων μας καὶ τὴν ὀρθὴν κατανόησιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἃ δεῖ γενέσθαι καὶ ὧν ἄνευ δὲν ὑφίσταται κοινωνία, δὲν προοδεύει λαός, δὲν εὐημερεῖ κοινότης; Ἀρά γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ πνεύσῃ ὑγιεινότερος ἄνεμος, θὰ ἐπικρατήσῃ φωτιστικώτερον πνεῦμα, ἀκτὶς δὲ ἀληθοῦς φωτὸς θὰ δείξῃ τὸν ὄλεθρον, πρὸς ὃν φερόμεθα καὶ θὰ σπεύσωμεν νὰ εἴπωμεν σ τ ῆ θ ι! εἰς τὸ ἀκατασχέτως πρὸς αὐτὸν ὁρμοῦν κοινωνικὸν ἅρμα; Ἀρά γε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ γεννῃ ἀπόπειρα πρὸς ἀνόρθωσιν, ἢ μᾶλλον πρὸς συγκρότησιν κοινωνιῶν ἀληθῶν, ἐχουσῶν ἁρμοδίους ἀρχηγούς, σκεπτομένους, ἐνεργοῦντας καὶ προνοοῦντας περὶ παντὸς καλοῦ καὶ κοινωφελοῦς καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ διαρρύθμισιν παντὸς κοινοῦ ζητήματος ἐπιδιώκοντας; Ἀμφίβολον.

Ἐν Κύπρῳ ἐπικρατεῖ τὸ ὀλέθριον σύστημα τοῦ ν' ἀναμιγνύεταί τις εἰς ὅλα, νὰ φωνάζῃ περὶ ὅλων, χωρὶς ὅμως νὰ σκεφθῇ καὶ ἰδιαιτέρως, ἢ νὰ μεριμνήσῃ, ἢ νὰ συνεργασθῇ πρὸς βελτίωσιν ἑνός. Τὰ πάντα ἐγκυκλοπαιδειακῶς διέρχονται πρὸ τῶν ὀμμάτων μας, τὰ πάντα κατακρίνομεν, ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς μᾶς μέλει. Οἱ λαϊκοὶ δύνανται νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς ἱερεῖς τὰ ἱερατικά των καθήκοντα, καὶ οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ διδάσκωσιν εἰς τοὺς λαϊκοὺς τοὺς πολιτικοὺς νόμους· ὁ ὑποδηματοποιὸς κρίνει τὸ ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ ὁ ναύτης τὸ ἔργον τοῦ ξυλουργοῦ. Γινόμεθα τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Εἰδικότητες δὲν ὑπάρχουσιν. Ὡρισμένα ἔργα καὶ ὡρισμένα καθήκοντα καὶ ὡρισμένοι ἑκάστου κλάδου ἀρχηγοὶ καὶ ἰθύντορες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ. Ἰδοὺ τὸ μόνον αἴτιον δι' ὃ βασιλεύει τὸ χάος ἡ σύγχυσις ἡ ἀνοικονομησία, καὶ ἡ ἀναρχία.

Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων ὅλοι φωνάζομεν ἀλλ' οὐδεὶς μεριμνᾷ. Ὁ λαὸς ρίπτει τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς κληρικούς, οἱ κληρικοὶ λέγουν ὅτι πταίουν καὶ οἱ λαϊκοὶ καὶ τοιουτοτρόπως τελειώνει τὸ πρᾶγμα. Διατὶ ὁ Ἀρχιερεὺς νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ ἱερέως του ἀφοῦ πταίει καὶ ὁ λαὸς εἰς τοῦτο; Περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων φωνάζουν ἀμφότεροι. Ὁ λαὸς λέγει—πρέπει τοῦτο, πρέπει ἐκεῖνο. —ὁ Κλῆρος λέγει—ἀνάγκη τοῦτο, ἀνάγκη ἐκεῖνο.—Πρέπει νὰ καταβάλητε σεῖς—φωνάζουν οἱ μέν·—πρέπει νὰ καταβάλητε καὶ σεῖς—φωνάζουν οἱ ἄλλοι. Καὶ τοιουτοτρόπως τελειώνει τὸ ζήτημα καὶ ἀναπαύονται μακαρίως καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ. Ποῖος θὰ εὑρεθῇ ἆρά γε νὰ διορίσῃ δι' ἕκαστον ζήτημα εἰδικοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ἀποκλειστικὸν ἔργον νὰ ἦνε ἡ διευθέτησις μόνου τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀνατεθησομένου ζητήματος; Κράτος, χώρα, πολιτεία, ἢ κοινωνία εἰς τὴν ὁποίαν ἀναμιγνύονται ὅλοι εἰς ὅλα, δὲν ὑπάρχουν εἰδικότητες καὶ δὲν καταγίνεται ἕκαστος εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἐτάχθη, ρέπει ἀναμφιβόλως πρὸς ὄλεθρον. Καὶ ὁ πλέον δὲ ἀδιάφορος θεατὴς καὶ ξένος ὅλως τῶν ὠφελειῶν ἢ τῶν ὀλέθρων τῆς τοιαύτης πολιτικῆς μας, ἂν ῥίψῃ βλέμμα, θ' ἀνακαλύψῃ ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μεγάλης ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ δυστυχίας, συνεπείας τῆς ἐλεεινῆς ἐν πᾶσιν ἀναρχίας ἢ πολυαρχίας, ἧς ἕνεκα παραλύει πᾶν κοινωνικὸν ζήτημα.

Εἴπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ὡς ἀδύνατον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον λιμένα πλοῖον ἄνευ πηδαλιούχου, ἀδύνατον νὰ προοδεύσῃ καὶ εὐημερήσῃ κοινωνία, ἧς ὁποίας αἱ ὑποθέσεις δὲν διευθύνονται ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν, πρὸς τοῦτο τεταγμένων. Εἴπομεν ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ κυριώτερα τῶν κοινωνικῶν μας ζητημάτων, τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ ἐκπαιδευτικόν, ἀδύνατον νὰ διευθετηθῶσι χωρὶς νὰ διορισθῇ εἰδικὴ Ἐπιτροπή. Οὕτω φρονοῦμεν ἡμεῖς, εὐχόμεθα δὲ, τὸ 1890 ἔτος, ἢ νὰ διαψεύσῃ ἡμᾶς, δηλαδὴ νὰ ἴδωμεν τὴν διαρρύθμισιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων μας καὶ ἄνευ τοῦ σχηματισμοῦ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς, ἢ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἡμᾶς· δηλαδὴ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε πράγματι ἀναγκαία ἡ τοιαύτη Ἐπιτροπή. Ἂς ἴδωμεν λοιπὸν τὸ 1890.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ 1889 ΕΤΟΥΣ.

Μία ἐπισκόπησις τοῦ ἀφιππεύσαντος ἔτους εἶνε ἀναγκαία καθὸ συνήθης.

Τὸ 1889 ἔτος ἦτο κάπως στεῖρον εἰς τὰ πολιτικά, φρουρούσης τῆς ἐνόπλου εἰρήνης. Ἀρχομένου τοῦ ἔτους τούτου εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις ἐδίδοντο ὑπὸ τῶν αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων, ἀλλὰ τοσαύτην εἶχον πεποίθησιν εἰς ὅσα ἔλεγον, ὥςε συγχρόνως ἐψήφιζον μεγάλα ποσὰ πρὸς ἐξοπλισμούς. Ἔνοπλος λοιπὸν εἰρήνη εἶχε χαιρετίσῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους, ἡ αὐτὴ ἥτις καὶ τὸ ἀπεχαιρέτισεν ἤδη.—Περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου (18) ἔδωκε τέλος εἰς τὴν ζωήν του ὁ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Αὐςρίας, γυναικὸς ἕνεκεν. Κατὰ Μάρτιον ὁ βασιλεὺς τῆς ΣερβίαςΜιλάνος παρητήθη τοῦ θρόνου χάριν τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου.—Κατὰ Ἀπρίλιον ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῆς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων εἰς ἣν ἐθαυμάσθη ὡς ὄγδοον τοῦ κόσμου θαῦμα ὁ πύργος Ἄϊφελ.—Περιηγήσεις βασιλέων αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ Σάχου τῆς Περσίας ἐγένοντο κατὰ Μάϊον.—Ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα ἀνεχώρει ἐξ Ἑλλάδος ἀπερχομένη εἰς τὸν νυμφίον τις καὶ προὐπέμπετο μετὰ πομπῆς καὶ εὐχῶν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.—Ἐπίσης κατὰ Μάϊον ἐγένετο ἔναρξις τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, ζητηθείσης τῆς ἑνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ μερίδος τινὸς τῶν δυσηρεσημένων. —Τὴν 6 Μαΐου ἐπεβιβάζετο ἐκ Λάρνακος ἡ πρεσβεία κατευθυνομένη εἰς Ἀγγλίαν.—Κατὰ Σεπτέμβριον ὑπέςρεψεν ἡ βασίλισσα Ναθαλία εἰς Σερβίαν, παρ' ὀλίγον δὲ ἐγέννα περιπλοκὰς ἐν Σερβίᾳ ἡ ἐπάνοδός της.—Κατὰ Ὀκτώβριον (15) ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ προσφιλοῦς πάσῃ ἑλληνικῇ καρδίᾳ διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνςαντίνου μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, Σοφίας, καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο ἑωρτάσθη μεθ' ἱεροτελεςιῶν ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ γωνίᾳ.—Τὰ κρητικὰ δεινοῦνται καὶ οἱ ἡρωϊκοὶ Κρῆτες κακοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ εἰσρεύσαντος τουρκικοῦ χειμάρου.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ὑποςρέφοσιν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὰ ἴδια διὰ Κων)πόλεως.—Κατὰ Νοέμβριον καθηρέθη δι' ἐπαναςάσεως ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Δὸν Πέτρος, ὅςις καὶ ἀπεπέμφθη τῆς Βρασιλίας ἀφιχθεὶς εἰς Πορτογαλλίαν· ἐν Βρασιλίᾳ δὲ ἐκηρύχθη δημοκρατία.—Περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ἀνεφύη ἔρις τις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλλίας περί τινος ἐκτάσεως τῆς δυσμικῆς Ἀφρικῆς, ἣν ἠθέλησε νὰ καταλάβῃ ἡ Πορτογαλλία.—Ἐπίσης κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐπροίκισε καὶ ἡ Πύλη τὴν Κρήτην διὰ φιρμανίου, ὅπερ κατετάραξε τὴν Εὐρώπην σύμπασαν.—Ἀρχομένου δ' ἤδη τοῦ νέου ἔτους ἐπανελήφθησαν καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων αἱ εἰρηνικαὶ διαβεβαιώσεις, πλὴν, ζοφερὸν νέφαλον ἐν τῷ πολιτικῷ ὁρίζοντι θεωρεῖται ἡ Κρήτη, ἡ τύχη, τῆς ὁποίας, κατόπιν τοῦ περιβοήτου φιρμανίου, ἐλπίζεται ὅτι θὰ βελτιωθῇ διότι κατεκρίθη τοῦτο ὑφ' ὅλων τῶν Δυνάμεων.

Ἐν τοιαύτῃ πραγμάτων κατας̃άσει παρέδωκε τὰ σκῆπτρα τὸ ἐκπνεῦσαν ἔτος εἰς τὸ ἀρξάμενον, ὅπερ ἄγνως̃ον τί κομίζει ἡμῖν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διὰ τοῦ παρόντος φύλλου εἰσέρχεται ἡ «Σάλπιγξ» εἰς τὸ ἕβδομον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της. Πεποιθότες εἰς τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ὑποστηρίξεις τῶν, ὑφ' ὧν εὐνοεῖται τὸ ταπεινὸν φύλλον μας, εἰσερχόμεθα μετὰ θάρρους εἰς νέον ἔτος· ἡ μόνη δ' εὐχὴ καὶ προσπάθειά μας εἶνε νὰ τηρήσωμεν τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀνεπηρέαστον καὶ ἀνεξάρτητον πολιτικὴν, τὴν αὐτὴν ν' ἀκολουθήσωμεν ἐλευθερίαν, τὸ αὐτὸ σύστημα, καὶ μεγαλειτέραν νὰ καταβάλωμεν προσπάθειαν περὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ φύλλου καθ' ὕλην καὶ περὶ τὴν ἐντελεστέραν ὡς οἷόν τε ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀκανθώδους καὶ λεπτοῦ καθήκοντός μας. Ἀλλ' ἐπίσης εὐχόμεθα ἵνα καὶ ἔνιοι τῶν συνδρομητῶν συναισθανθῶσι τὸ ἄδικον τοῦ νὰ δέχωνται ὁλόκληρον ἔτος τὸ φύλλον, νὰ ὑφιστάμεθα δαπάνας τυπωτικὰς, πρὸς βελτίωσιν τοῦ φύλλου καὶ ταχυδρομικὰς καὶ ἐπὶ τέλους νὰ μὴ ἐννοῶσι νὰ πληρόνωσι τὴν γλίσχραν συνδρομήν των. Ἡ συνδρομὴ ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐπενθυμίσωμεν ὅτι εἶνε προπληρωτέα.

***

Ὅτε προχθὲς ἐγράφομεν ὅτι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπισκεφθῇ καὶ ἡμᾶς ἡ Ἰνφλουέντζα, δὲν ἐφανταζόμεθα ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν θὰ ἠκούομεν τόσον πολλὰ κρούσματα. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐὰν ἦτο θανατηφόρος ἡ ἀσθένεια αὕτη, εἶνε ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐπέζων. 100—200 ἄνθρωποι εἰς Λεμησσόν. Οὐδεμία οἰκία ἔμενεν ἀπρόσβλητος, οὐδεὶς σχεδὸν ἔμενεν ἀσχέτιστος μὲ τὴν Κυρίαν αὐτήν. Εὐτυχῶς μέχρι σήμερον οὐδὲν συνέβη ἀπευκταῖον ἐκ ταύτης, ἐλπίζομεν δὲ καὶ νὰ μὴ ἀναγράψωμεν τοιοῦτον.

Ὁ κοινὸς λαὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὴν καὶ ἴδιον ὄνομα. «Μᾶς ἐπίασεν ἡ Φλουρέντζα» ἀκούεις τὶς δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

***

Ἐν τῷ χωρίῳ Πισσουρίῳ κλέπτης εἰσῆλθεν ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου πρὸς φόρτωσιν χαρουπίων συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Μορίδη καὶ κρυβεὶς, ἐπερίμενεν αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐξ ἄλλης οἰκίας καὶ ἀφοῦ κατακλιθῇ νὰ ἁρπάσῃ τὰ χρήματα, ἅτινα πάντοτε μεθ' ἑαυτοῦ ἔφερεν ὁ κ. Μορίδης καὶ νὰ φύγῃ. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ κ. Μορίδης, παθὼν ἀπὸ γαλᾶς, αἵτινες εἶχον ἄλλοτε κρυβῇ ἐν τῷ ἐνδοτέρῳ δωματίῳ του καὶ τοῦ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν, συνείθισε πρὶν κατακλίνεται νὰ ἐξετάζῃ καλῶς μήπως ὄπισθεν ἢ κάτωθεν τῶν ἐπίπλων ἐχώσθη γαλῆ τις. Ἐπιστρέφει λοιπὸν λίαν ἀργὰ εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ προβαίνει εἰς τὴν συνήθη ἔρευναν, ὅτε ἀνακαλύπτει ὅτι ὑπὸ κλίνην τινὰ εὑρίσκεται ἄνθρωπος. Τὸν φωνάζει· πλὴν δὲν ἀπαντᾷ· ἐξέρχεται λοιπὸν, δένει ἔξωθεν τοὺς κρίκους τῆς θύρας καὶ καλεῖ καὶ ἄλλους εἰς βοήθειάν του. Ὁ κλέπτης ἔσωθεν ἀσφαλίζει τὴν θύραν, ἀλλὰ κατόπιν ἐξέρχεται καὶ κατορθοῖ ὁ κ. Μορίδης νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, οἵτινες καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὴν φυλακήν. Ἰδοὺ μία περίπτωσις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γαλῆ γίνεται αἴτιον νὰ σωθῇ ἀπὸ μιᾶς κλοπῆς, ἴσως δὲ καὶ θανάτου ὁ ἄνθρωπος, διότι ὁ κλέπτης ἐκράτει καὶ μάχαιραν.

***

Ἐκφορτωτικὰ, δηλωτικὰ (μανιφέστα, ὄρδινα) καὶ φορτωτικαὶ εὑρίσκονται τετυπωμένα ἐπὶ λαμπροῦ καὶ παχέος χάρτου ἐν τῷ τυπογραφείῳ «Σάλπιγγος». Ἐπίσης ἐκτυποῦνται μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας γραμμάτια παντὸς εἴδους, ἐνοικιαστήρια μεθ' ὅλων τῶν νομικῶν ὅρων, ἐπικεφαλλίδες, ἐπισκεπτήρια κ. λ. εἰς πᾶσαν γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

***

Ἡ Ἰμφλουέντζα κατώρθωσεν ὥστε τὸ θέατρόν μας νὰ ἦνε κενὸν κατὰ τὰς παραστάσεις. Εἰς τὸ τὴν ἑσπέραν ὅμως ταύτην διδαχθησόμενον πατριωτικὸν δρᾶμα «Ἁρματωλοὶ καὶ κλέφται» ἐλπίζεται ὅτι θὰ συρρεύσωσι πολλοί.

***

Ὀλίγαι βροχαὶ κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο ἐγλύκαναν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ ἐβοήθησαν σπουδαίως τὴν βλάστησιν, ἥτις ἐκωλύθη ὡς ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῶν παγετῶν.

***

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἡ Α. Π. ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἀπέρχεται εἰς Λάρνακα διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ, ἐὰν τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ καιρός.

***

Καὶ ἑτέρα κλοπὴ διεπράχθη ἐν τῇ Μητροπόλει ἐνταῦθα. Ἄγνωστος καὶ εἰς ἄγνωστον ὥραν ἀφῄρεσεν ἐκ τοῦ κιβωτίου τοῦ πανοσιωτ. Ἐξάρχου τῆς Μητροπόλεως περὶ τὰς 32 λίρας ἀγγλικάς. Ἡ κλοπὴ ἐγνώσθη χθὲς τὴν πρωΐαν, ἐγένετο δὲ ἐντὸς 4—5 ἡμερῶν.

***

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ Ἀξιότιμοι Πολῖται τῆς πόλεως Λεμησσοῦ, ὅπως εὐαρεστηθῶσι νὰ συνέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 7ην Ἰανουαρίου, τὴν 2 ὥρ. μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀλληλοδιδακτικοῦ Σχολείου Ἁγ. Νάπας, ὅπου ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου θέλει ἀνακοινώσει τινὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν θρόνον τὸν Κιτιέων.

Ἐκ τῆς Μητροπόλεως τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1890.

***

Ἐλάβομεν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κατωτέρω ἀντίγραφον ἐγκυκλίου τοῦ ἀρχιλογιστοῦ πρὸς τοὺς διοικητὰς τῆς νήσου.

Κύριε Διοικητὰ τῆς Ἐπαρχίας....

Ἀναφορικῶς τῇ ὑπ' ἐμοῦ ἡμερομηνίαν 3 Ἰανουαρίου 1888 ἐγκυκλίῳ μου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις σκέπτεται περὶ ἀλλαγῆς εἰς τὴν νομισματοκυκλοφορίαν, ἥτις θὰ σταματήσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ταλλήρων Μαρίας Θηρεσίας καὶ Κολονάτων, πενταρίων καὶ ἑξαρίων καὶ ἐν γένει τῶν χαλκίνων νομισμάτων, πιθανὸν δὲ νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως εἰσαχθῶσι ταῦτα εἰς Κύπρον.

Ἔσεται ὅθεν καθῆκόν σας νὰ προειδοποιήσητε τοὺς ταμίας, εἰσπράκτορας καὶ ἐν γένει τοὺς χωρικοὺς ὅπως λάβωσι λίαν αὐστηρὰ μέσα κατὰ τῆς λήψεως νομισμάτων, ὧν ἡ κυκλοφορία δὲν ἀναγνωρίζεται ἐν Κύπρῳ, τὰ δὲ μέσα ταῦτα δέον νὰ ληφθῶσιν ἀμέσως.

(Ὑπογ.) Ι. Α. ΣΟΥΕΤΕΓΧΑΜ
ἀρχιλογιστής.

***

Ὁ πρώην ἁρμοστὴς τῆς Κύπρου Σὶρ Βιδδωλφ γράφει ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὅτι, μετὰ πολλὰ ἔτη ἄφορα, ἡ ἐφετεινὴ πλουσία ἐσοδεία τῆς Κύπρου ὑπισχνεῖται ἐπάνοδον τῆς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς εὐημερίας, ἐπιτρέπει δὲ τῇ κυβερνήσει νὰ ἐλαττώσῃ τοὺς φόρους, ἀφοῦ μάλιστα ἀπεσβέσθη ἐντελῶς τὸ πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀκρίδων χρέος.

Ἐκ τῆς ἐπισολῆς τοῦ Βιδδωλφ λαβὼν ἀφορμὴν, ἔγραψε μετά τινας ἡμέρας ἐν τῷ «Χρόνῳ» ὁ Ἰέλβερτων. «Ἡ Κύπρος ἀνοίγει εὐρὺ στάδιον εἰς ἐπασχόλησιν κεφαλαίων πρὸς βιομηχανικοὺς σκοποὺς, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς δ' αὐτῆς θέσεως θὰ καθίστατο ταχέως εὐημεροῦν τμῆμα τοῦ κράτους. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ κεφάλαια μένουσιν ἀδρανῆ, θὰ ἠδύναντο δὲ νὰ ἐπασχοληθῶσιν ἐπικερδῶς ἐν Κύπρῳ. Ὁ ἐξαίρετος τῆς Κύπρου οἶνος χρήζει μόνον συστηματικῆς καὶ βελτιονος κατασκευῆς, ἵνα καταχῇ περίφημος. Καὶ τὰ σιτηρὰ εἶνε ἐκ τῶν ἀρίστων. Ἐν γένει τὸ ἔδαφος εἶνε παραγωγικώτατον· ἀλλ' αἱ βιομηχανίαι τῆς νήσου χρήζουσιν ἀναπτύξεως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλαίων. Ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπισολὴ τοῦ Σὶρ Βιδδωλφ δὲν ἐγράφη ἐπὶ ματαίῳ».

***

Τελουμένων κατ' οἶκον αὔριον Κυριακῇ τῇ 3 μ. μ. ὥρᾳ τῶν γάμων τῆς

ΑΜΑΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
καὶ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΗ

παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας σας. —

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

***

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μεταξὺ ποταμοῦ Γερμασόγειας καὶ ποταμοῦ Μονῆς ἀπωλέσθη δέμα ἐκ διαφόρων λευκῶν φορεμάτων, καὶ τινων ἄλλων, 20—25 τεμαχίων, καὶ ἐξ 100 δρ. λουλακίου, καὶ τινων βιβλίων καὶ δύο ἐπιστολῶν διευθυνομένων οὕτω πως: Κυν Χριστοφῆν παπᾶ Χαραλάμπου καὶ Παναγῆν χ" Παναγῆ εἰς Χεροκοιτιᾶν. Παρακαλεῖται λοιπὸν θερμῶς ὁ εὑρὼν αὐτὰ νὰ τὰ φέρῃ πρός με καὶ θ' ἀνταμείψω αὐτὸν ἐπαξίως.

Λεμησσὸς 5 Ἰανουαρίου 1890.

Γρηγόριος Παπαδόπουλος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

ΛΑΡΝΑΞ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ ὥραν 3ην μετὰ μεσημβρίαν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γ. Α. Βοντιτζιάνου μετὰ τῆς εὖ ἠγμένης Δε-

σποσύνης Ἀρετῆς Ν. Γεωργιάδου, ὧν παράνυμφοι ἦσαν ὁ ἐκ Λεμνησσοῦ ἀξιότ. κ. Γ. Ρωσσιδης μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ εὐγενεστάτης κ. Λυγούσας Ζ. Περιδου καὶ ὁ ἀξιότ. κ. Διόφαντος Θεμιστοκλῆς μετὰ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας του Εὐλαλίας. Τὸ νεαρὸν ζεῦγος, εἰς ὃ εὐχόμεθα πᾶν ἐφετὸν καὶ γαλήνιον τὸν βίον, ἀνεχώρησε τῆς ἐπιοῦσαν διὰ Λεμνησσὸν ἔνθα διαμένει ὁ νυμφίος.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Κούρτη ἐκ Γαλαξειδίου πλοιαρχούμενον Ἑλληνικὸν πλοῖον ὀνόματι «Ἅγιος Νικόλαος» ἐξώκυλε εἰς τὸ παραθαλάσσιον τοῦ ἁγίου Σεργίου. Τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐσώθη.

Λ.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Μὴ χειροτέρα! Ἄλλοτε ἠκούαμεν τοὺς φραμμασόνους καὶ τοὺς ἐθεωρούσαμεν αντιχρίστους, ὅταν δὲ μᾶς ἔλεγαν ὅτι ὁ δεῖνα εἶνε μασσόνος ὀλίγον ἔλειπε νὰ κάμνωμεν καὶ τὸν σταυρόν μας. Τώρα ἠρκιώθημεν νὰ βλέπωμεν καθ' ἑκάστην τοιούτους καὶ χορεύς ἀκόμη μασσωνικοὺς νὰ ἀκούωμεν ὅτι γίνονται μετὰ μεγάλης τομπῆς κ.λ. κ.λ. Πολλοὶ λέγουν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς εἶνε καλὸς, ἀλλ' ἀφοῦ εἶνε καλὸς διατὶ νὰ προβαίνῃ μετὰ τόσης μυστικότητος;

Εἷς περίεργος.

Σ. Σ. Ὅτι ὁ μασσωνισμὸς εἶνε μία ἁπλῆ Ἑταιρία σκοπὸν ἔχουσα τὸ καλὸν ὑπό τε μερικὴν καὶ γενικὴν ἔποψιν, καὶ ὅτι οὐδόλως ἡ Ἑταιρία αὕτη ἐπηρεάζει τὴν θρησκείαν τῶν μελῶν της, αὐτὴ δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἐξ ὅσων περὶ αὐτῆς ἀνέγνωμεν· διατὶ ὅμως ἀπαιτεῖ μεγίστην ἐχεμύθειαν εἰς τοὺς σκοπούς της αὐτὸ δὲν τὸ γνωρίζομεν.

Βαρώσια 4)16 Ἰανουαρίου 1890.

Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς τὴν 1ην τοῦ νέου ἔτους ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ ὁ πρὸ ἡμερῶν μελετώμενος κυβερνητικὸς χορὸς ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων. Ἡ Αἴθουσα ἦτο λαμπρῶς φωταγωγημένη καὶ κεκοσμημένη διὰ διαφόρων σημαιῶν, εἰκόνων τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἔναρξις τοῦ χοροῦ ἐγένετο τὴν 8 1)2 μ.μ. καὶ διήρκεσε μέχρι τὰς 3 1)2 ὥρας τῆς πρωΐας ὅτε πάντες ἀνεχώρησαν κατευχαριστημένοι ἐκ τῆς καλῆς τάξεως ἥτις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ διετηρήθη. Ἐκ τοῦ χοροῦ τούτου ἂν καὶ τινες ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως δὲν συνέδραμον οὐχ ἧττον ὅμως τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ τῶν ἐνταῦθα ὀλίγων πλουσίων συμπολιτῶν μας ἀπέμεινε καθαρὸν ποσὸν διὰ τὰ Σχολεῖα περὶ τὰς 9. Λίρας.

Π.

Ἀστρομερίτης τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1890.

Τὴν νύκτα τῆς 21ης λήξαντος περὶ τὸ μεσονύκτιον συνέβη ἐνταῦθα πυρκαϊὰ, ἥτις παρ' ὀλίγον νὰ προξενήσῃ ἀνυπολογίστους ζημίας. Βέβηλος χεὶρ ἔβαλε πῦρ εἰς τὸν παρὰ τὸ χωρίον φράκτην τοῦ Σολομῶντος Χ' Ἀργυροῦ, περιέχοντα μεγάλα ἐλαιόδενδρα· τοῦ πυρὸς διαδοθέντος, ἐκάη ἱκανὸν μέρος τοῦ φραγμοῦ καὶ περὶ τὰ 5 ἐλαιόδενδρα κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον μέρος· ἐκ τούτου προὔκυψεν οὐ μικρὰ ζημία τῷ ῥηθέντι Σολομῶντι, ἀπουσιάζοντι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς Λευκωσίαν καὶ μεγίστη μὲν ζημία ἤθελε γένει ἂν μὴ ἔβλεπον τὴν πυρκαϊὰν κάτοικοί τινες τοῦ χωρίου, μεταβαίνοντες κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς Λευκωσίαν, εἰδοποιήσαντες τὸν κίνδυνον διὰ του κώδωνος τῆς ἐκκλησίας, δι' οὗ ἠγέρθησαν πολλοὶ τῶν κατοίκων καὶ ἀπέσβεσαν τὸ πῦρ. Φαντάσθητε φίλοι ἀναγνῶσται, τὴν θηριωδίαν τῶν ἀνθρωποφόβων ἐκείνων, τῶν μορφὴν μόνον ἀνθρώπου ἐχόντων, κατεργαζομένων εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀντικοινωνικότητος καὶ μετερχομένων τοιαῦτα ἀσεβῆ ἔργα κατὰ τῶν ἡμέρων δένδρων, τῶν στολίζοντων τὸν τόπον καὶ προξενούντων οὐ μικρὰν ὠφέλειαν τοῖς τε ἰδιοκτήταις καὶ τῷ τόπῳ. Πῶς δύνανται οἱ γεωργοί μας νὰ ἀσπασθῶσι τὴν δενδροφυτείαν, ἀφοῦ βλέπωσι καθ' ἑκάστην τοὺς πόνους αὐτῶν ἀπολλυμένους ἐν μιᾷ στιγμῇ! Θεάρεστον ἔργον θὰ ἐπραττεν ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἐὰν ἐπραγματοποίει ταχέως τὰς περὶ βελτιώσεως τῆς ἀστυνομίας ἰδέας της, ἵνα περιορισθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνθρωπόμορφα θηρία.

Ν. Π.

Ἐπίκουρος ἡμῖν καὶ πάλιν ἀναφαίνεται μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου, ὁ διδάσκαλος ΠΕΡΩΝ καὶ Λ. Ἱερείδης πρὸς βεβαίωσιν τῶν γραφομένων μας ὅτι ὁ δημοσιογραφικὸς ἁπλῶς πόθος καθιστᾶ γνωστὴν πολλῶν τὴν σχολαστικότητα, τὸ ἀσυνάρτητον τῶν ἰδεῶν καὶ τὸν παραλογισμόν. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου καὶ μόνου ἀποσπῶμεν τεμάχιά τινα ἐκ τῆς ἐν τῇ «Φωνῇ» ἀπαντήσεώς του, διότι τὸ περὶ λέοντος ζήτημα, κατόπιν τῶν ὅσα εἴπομεν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 255 φύλλῳ θεωρεῖται λελυμένον παρὰ παντὸς νουνεχοῦς καὶ λογικοῦ ἀναγνώστου, καὶ λησμονημένον σχεδὸν ἔκτοτε. Τοῦτο δὲ πράττομεν διότι ὁ κ. Λ. Ἱερείδης, διαστρέψας τὰ γραφόμενά μας, ἄλλ' ἀντ' ἄλλων γράψας καὶ φωραθεὶς ψευδόμενος, ἀντὶ ν' ἀπολογηθῇ εἰς ταῦτα, συνιστᾶ ἡμῖν ἐν τέλει τῆς καλλιτεχνικῆς ὄντως διατριβῆς του τὴν αἰδῶ(!!!)

«Ὁ Κύριος πρὸς ὃν ἀντιδιατείνομαι (γράφει) ὑπ' ὄψιν ἔχων σύντομόν μου διατριβὴν μνημονεύουσαν τὸν ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Περῶν ἀνακριβῶς χορηγηθέντα λέοντα.» Μνημονεύουσαν τὸν λέοντα· ἐξαίρετα.—«Τὸν χορηγηθέντα ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ.» Λαμπρά.—«Ἀνακριβῶς χορηγηθέντα» ἐξαίσια. Ὡς γράφομεν «ἀνακριβῶς δημοσιευθεῖσαν» ἢ «ἀνακριβῶς διαδοθεῖσαν», διατί τάχα νὰ μὴ γράψωμεν καὶ «ἀνακριβῶς χορηγηθέντα» ἢ «ἀνακριβῶς πωληθέντα»;—«Παρθεναγωγείῳ Περῶν» καὶ ἀλλαχοῦ «τοῦ ἐν Πέρᾳ Παρθεναγωγείου» καὶ «Πέρα τῇ 17 Δεκ.» κλ. Δὲν ἀρέσκεται ὁ φίλος Ἱερείδης εἰς τὸ ὄζον χωρισμοῦ Πέρατα Περάτων, ὡς τὸ καλεῖ ὁ ἀμαθὴς λαός, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὴν ὀρθὴν ὀνομασίαν τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἀρέσει το μυρίζον λογιωτατισμοῦ Πέρα Περῶν καὶ Πέρα (!) καὶ Περαίων. Περίεργον εἶνε ὅτι ἀφοῦ γράφει ἐν. δοτικὴν «Πέρᾳ» νὰ μὴ γράφῃ καὶ ἐν. ὀνομ. «Πέρας.» Φοβούμενος φαίνεται μὴ λάβῃ πέρας ἡ ἔκχυσις τοῦ Ἀττικισμοῦ—«Ἐδημοσίευσε μικράν τινα μονογραφίαν, ἀποσπάσας αὐτὴν ἐκ τῆς διατριβῆς μου». Αἱ συνήθεις ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ λέξεις διατριβή, ἄρθρον, πραγματεία, ἀνταπόκρισις, εἴδησις, χρονικὰ κλ. πρέπει νὰ κάμωσι θέσιν καὶ εἰς τὴν νέαν συνάδελφόν των τὴν μονογραφίαν καὶ νὰ μὴ φοβῶνται τὴν μονομανίαν της.—«Τοῦτο ποιῶν ὁ πρὸς ὃν ἀντιδιατείνομαι ἔπεισε, φαίνεται, ἑαυτὸν καθ ὁλοκληρίαν ὅτι πληρέστατα ἐπέτυχε, καταφυγὼν εἰς τὸ ἀποκαλεῖν με ψευδόμενον ἐν ἐπιγνώσει καὶ παραλαλοῦντα, δίκαιον ὑπολαμβάνω». (!!) «Τοῦτο ποιῶν, ἔπεισεν ἑαυτὸν, δίκαιον, ὑπολαμβάνω.» Φίνα. Σᾶς βεβαιῶ κ. Ἱερείδη, ἔπεισα ἤδη ἐμαυτὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὅτι οὐχὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ ψεύδεσθε καὶ παραλαλεῖτε.—«Ὁ ἀνευρεθεὶς «πελώριος λέων» ἀνευρέθη οὐχὶ ἐν τῷ Πολιτικῷ ὡς διατείνεσαι. (Ἡμεῖς γράψαντες πρῶτον περὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Ταμασσοῦ νῦν δὲ Πολιτικοῦ ἐγράφομεν ὅτι παρ' αὐτῷ εὑρέθησαν αἱ ἀρχαιότητες, καὶ Πολιτικὸν δὲ καὶ Πέρατα εὑρίσκονται ἀπέναντι ἀλλήλων. Δὲν εἶνε λοιπὸν διαστροφὴ αὕτη ἐν ἐπιγνώσει ἀφοῦ ἀνωτέρω ὁμολογεῖται ὅτι «παρὰ τὸ Πολιτικὸν» ἔγραψαμεν;) ἀλλ' ἑξήκοντα βήματα νοτιοδυτικῶς τοῦ Παρθεναγωγείου.» Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν εἶνε λέων, διατὶ λέγετε ὅτι δὲν εἶνε ἐκεῖ ὅπου εὑρέθη ἀλλ' ἐδῶ;—«Ὁ ποταμὸς Κύριε δὲν ἴσχυσε κατ' αὐτοῦ (τοῦ λέοντος).. διότι ἡ ἀκατέργαστος πέτρα εἶνε ὑψηλοτέρα καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ βαρυτέρα καὶ σοῦ καὶ ἐμοῦ καὶ πολλῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων.» Ὥστε ἡ πέτρα αὕτη δὲν εὑρέθη δι' ἀνασκαφῆς ὑπὸ τὴν γῆν, ἀλλ' εἰς τὰ «ὑπερνέφαλα χάη» διότι τότε πῶς ἐστάθη τόσον ὑψηλά;—Ἐν τέλει ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὁ κ. Ἱερείδης διὰ νὰ ἀποδείξῃ πέτραν τὸν λέοντα, «δὲν εἶνε χρεία λόγων ἀλλὰ ἔργων» λέγει, ἐννοῶν ἔργον τὸ ὅτι καθ' ἑκάστην βλέπει λέγει, ξημέρωμα τὴν πέτραν ἐκεῖνος, ἀκολούθως μᾶς ποιεῖ γνωστὸν ὅτι εἶνε μέτοχος τῆς ἑταιρίας ἐκείνης τῶν ἀνασκαπτόντων καὶ «Αἰδῶς λοιπὸν Κύριε» ἀναφωνεῖ. Μὰ τί διάβολον! Τόση διάζευξις μὲ τὴν γραμματικὴν πάγει καλὰ· ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν λογικήν;

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς καὶ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης σφαλερᾶς ἰδέας ὅτι οἱ Μασσῶνοι εἶνε ἄθρησκοι, ἀναδημοσιεύομεν ἔκ τινος περιοδικοῦ τὰ κατωτέρω περὶ τῆς ἀρχαιοτάτης ταύτης Ἑταιρίας.

ΠΕΡΙ ΦΡΑΜΜΑΣΟΝΩΝ.

(Franc-maçons).

Ἡ ἑταιρία τῶν Φραμμασόνων θεωρεῖται ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα πασῶν τῶν τῆς ὑρηλίου ἑταιριῶν. Πολλὰς δὲ καὶ διαφόρου ὑπέστη περιπετείας κατὰ διαφόρους καιροὺς, μάλιστα διωκομένη ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων ὡς δῆθεν ὑποσκάπτουσα τὰ βάσεις τῶν ἐπικρατουσῶν θρησκειῶν καὶ αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς τάξεως· ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς καταδρομὰς ταύτας διατηρεῖται ἔτι καὶ νῦν ἀκμάζουσα, καὶ τὸ περίεργον ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της μέχρι τοῦδε διατηρεῖ σχεδὸν ἀναλλοιώτους τὰς ἀρχὰς αὐτῆς καὶ ἠθικοταξίας.

Ὁ Λενουάρος καὶ ἄλλοι τινὲς, εὑρίσκοντες ὁμοιότητά τινα μεταξὺ τῶν μασονικῶν ἠθικοταξιῶν καὶ τῶν μυστηρίων τῆς Ἴσιδος καὶ Ἐλευσῖνος, ὑπέλαβον τὴν ἑταιρίαν ταύτην ὡς ἀπαύγασμα τῆς τῶν γυμνοσοφιστῶν φιλοσοφίας· ἄλλοι δὲ, ὡς ὁ Λαλάνδος, καί τοι μὴ ἀρνούμενοι τὴν ὁμοιότητα ταύτην, φρονοῦσιν ὅμως ὅτι ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπό τινα ἑταιρίαν ἢ σωματεῖον πρακτικῶν τινων τεκτόνων, οὗ τὴν σύστασιν ἀναφέρει ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Η'. ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ὅτε ἑταιρία τις ἀρχιτεκτόνων καὶ τεκτόνων, ἐγκαταλιποῦσα τὴν Γαλλίαν, μετέβη καὶ ἀποκατεστάθη εἰς Ἀγγλίαν. Ὑπάρχουσι καὶ τινες διϊσχυριζόμενοι ὅτι ἡ ἑταιρία αὕτη ἐσυστήθη κατὰ πρῶτον ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τοῦ περιφήμου Κρομβέλλου ἐν ἔτει 1648· ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη εἶναι ὅλως ἐσφαλμένη, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι τὸν Γ'. αἰῶνα ἡ τῶν Μασόνων ἑταιρία οὐ μόνον ὑπῆρχεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ τοσαύτης τιμῆς ἀπέλαυεν, ὥςε ὁ ἀδελφὸς τοῦ τότε βασιλέως Ἀλεξάνδρου πρίγκηψ Ἐδουῖνος ἐξηλέχθη πρόεδρος αὐτῆς. Εἶναι ὡσαύτως βέβαιον ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1277, ὅτε ᾠκοδομεῖτο ὁ περίφημος τοῦ Στρασβούργου ναὸς διεύθυνε τὴν ἐργασίαν ταύτην ἑταιρία, ἥτις εἶχεν ἰδιαίτερον κανονισμὸν, κατάζημα συνεδριάσεως καὶ τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ ἄλλας τῆς αὐτῆς φύσεως εἰς ἄλλα κράτη ἐδρευούσας ἑταιρίας. Ἀλλὰ ἡ τῶν κυρίως λεγομένων Μασόνων τῶν καὶ μέχρι τοῦδε ὑπαρχόντων εἴτε ὑπὸ τὴν προςασίαν τῶν νόμων, εἴτε λαθραίως εἰς διάφορα τῆς τε Εὐρώπης καὶ ἄλλων μερῶν κράτη, ἐγνωρίσθη ἰδίως, καὶ μάλιςα ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸν ΙΔ'. αἰῶνα, ὅτε ὅλοι οἱ λόρδοι καὶ μεγιςᾶνες ἦσαν μέλη τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἥτις ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητος Ἑρρίκου τοῦ Στ'. κατηργήθη διὰ βουλεύματος τοῦ Παρλαμέντου. Ἀλλ' ὁ Ἑρρῖκος μόλις ἀναβὰς τὸν θρόνον ἠκύρωσε τὸ βούλευμα, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προςασίαν του τὴν ἑταιρίαν, κατεγράφη μέλος αὐτῆς, καὶ, ὡς λέγουσι, συνέταξεν ὁ ἴδιος τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀσκίου ἐκδοθεῖσαν καὶ σχολιασθεῖσαν κατήχησιν τῶν Μασόνων. Τῷ 1500 ἔτει τὸ τάγμα τοῦτο διετέλει ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἱπποτῶν τῆς Ρόδου, εἶτα δὲ τῆς Μελίτης· εἶχε λαμπρὰν λέσχην (LOGE) καὶ ἐξέδωκε τοὺς κανονισμούς του (CEREMONIES RELIGIEUSES, TOM. X.) Τῷ 1502 Ἑρρῖκος ὁ Η'. βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐκηρύχθη προστάτης τῆς ἑταιρίας καὶ ἐσύστησεν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀνακτόροις τὴν λέσχην τῆς συνεδριάσεως. Οἱ δὲ πρῶτοι τῆς αὐλῆς ὑπάλληλοι ἐποίουν τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς Μασονικῆς ἑταιρίας, καὶ αὐτὴ ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη ὁδηγούμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως μὲ μεγάλην παράταξιν καὶ ἐν μασονικῇ στολῇ ἔθεσε τὸν πρῶτον λίθον τῆς μονῆς τοῦ Οὐεστμινστέρου. Τὸ δὲ 1561 ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ διέλυσε διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ ἀπηγόρευσε τὰς συνεδριάσεις τῆς ἑταιρίας· μετὰ ταῦτα ὅμως ἐπέτρεψε πάλιν αὐτὰς· πλὴν ἔκτοτε παρακμάζουσα ἤρχισε νὰ ἐλαττοῦται μέχρι τοῦ ἔτους 1719 ὅτε ἐκλεχθεὶς ἀρχηγὸς (GRAND MAÏTRE) Γεώργιος ὁ Παῦνος, ἔδωκε δυνάμεις εἰς τὴν ἑταιρίαν, συνέταξε νέους κανονισμοὺς, διωργάνωσε τὰς συνεδριάσεις, συνέλλεξεν ὅλα τὰ κατὰ τὰ διάφορα μέρη ἀφορῶντα τὴν ἑταιρίαν χειρόγραφα, καὶ ἐνησχολήθη νὰ συνταξῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ δόγματα τῆς ἑταιρίας.

Ἀλλά τινες τῶν λίαν ζηλωτῶν συνεταίρων νομίσαντες ὅτι ἡ διατήρησις τῶν χειρογράφων τούτων βλάπτει τὰ συμφέροντα τῆς ἑταιρίας, ὡς δυναμένων νὰ φανερώσωσι τὰ ἀπόκρυφα αὐτῆς, ἔπεισαν τὸν ἀρχηγὸν νὰ ἐξαφανίσῃ αὐτὰ καὶ οὕτω τῷ 1720 ἔτει τὰ παρέδωκε τῷ πυρί. Ἐντοσούτῳ ἡ ἑταιρία ὁσημέραι ἐπεκτείνετο διαδιδομένη εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη, καὶ τὸ 1725 εἰσήχθη ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τοῦ Λόρδου Δερβέντου Οὐατερσῶνος ἐκλεχθέντος ἀρχηγοῦ. Τοῦτον δὲ διεδέχθη τῷ 1735 ὁ Λόρδος Δ. Ἀρνουέστερος, καὶ τοῦτον τὸ 1738 ὁ Δοὺξ Ἀντίνου, ὃν διεδέχθησαν δύο ἕτεροι μέχρι τοῦ 1771 ὅτε ἐξελέχθη ἀνώτατος ἄρχων ὁ Δοὺξ τῆς Χάρτρης (DE CHARTRES). Μ' ὅλας τὰς ἀπαγορεύσεις καὶ ἀπειλὰς τοῦ Παρλαμέντου, ἡ ἑταιρία αὕτη διεδίδετο καθ' ἑκάστην καὶ ἐπεκτείνετο οὐ μόνον εἰς

τοὺς Παρισίους ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν, ὥστε ἐνῷ τὸ 1742 ὑπῆρχον 22 μόνον λέσχαι ἐντὸς τῶν Παρισίων, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαναστάσεως, ἠριθμοῦντο ἐπέκεινα τῶν 700, ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῆς καλουμένης ἡ Μεγάλη ἀνατολὴ (GRAND ORIENT). Διαρκούσης τῆς ἐπαναστάσεως οἱ ἐν Γαλλίᾳ φραμμασόνοι διέκοψαν τὰς συνεδριάσεις των, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς αὐτοκρατορίας ἐπανέλαβον αὐτάς, καὶ μάλιστα προσέφεραν τὴν ἀνωτάτην προεδρίαν πρὸς τὸν Ναπολέοντα, ὅστις δὲν ἐδέχθη μὲν αὐτὴν δι' ἑαυτόν, ἀλλ' ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸν βασιλέα Ἰωσήφ.

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἐμπεριέχει 33 βαθμῶν ἀξιώματα, καὶ ὡς βεβαιοῦσιν ὁ 33 ἐσυστήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας Φρεδερίκου τοῦ Β'.

Τὸ καταστατικὸν τῶν φραμμασόνων κατὰ τὸν νέον κανονισμὸν τῆς Ἀνατολῆς ἔχει ὡς ἐφεξῆς·

«Ἄρθ. 1. Τὸ τάγμα τῶν φραμμασόνων ἔχει σκοπὸν τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀγαθοεργίας, τὴν σπουδὴν τῆς καθόλου ἠθικῆς, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, καὶ τὴν ἄσκησιν ὅλων τῶν ἀρετῶν.»

«Ἄρθ. 2. Σύγκειται δὲ τὸ τάγμα τοῦτο ἐξ ἀνδρῶν ἐλευθέρων, ὑποτεταγμένων εἰς τοὺς νόμους, καὶ συνερχομένων εἰς σώματα κανονισμένα διὰ γενικῶν διατάξεων.»

Ἐπιβάλλεται πρὸς τούτοις εἰς τὰ μέλη μεγίστη ἐχεμύθεια· ἑπομένως οἱ μεμυημένοι δίδουσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς εἰς τὸ τάγμα κατατάξεως αὐτῶν τὸν ἑξῆς ὅρκον·

» Θεὲ μέγιστε, τοῦ Σύμπαντος τέκτων, ὁ δημιουργήσας » τὰ πάντα διὰ τῆς παντοδυναμίας σου, καὶ διὰ τῆς ἀ» πείρου σοφίας σου, καταταξας αὐτὰ ἐν μεγίστῃ ἁρμο» νίᾳ· ὁ προικίσας τοὺς ἀνθρώπους δι' εὐαισθήτου καρ» δίας ἐν ᾗ διέσπειρας τοὺς σπόρους παντῶν τῶν ἀρετῶν » ἵνα ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν γεννῶνται » καρποὶ νοημοσύνης καὶ εὐσεβείας. Σὺ ὁ Πανεύσπλαχ» νος ὅστις ἔκαμες νὰ αἰσθανθῇ ὁ ἄνθρωπος τὴν τῆς » κοινωνίας ἀνάγκην, νεῦσον νὰ παρευρεθῇς διὰ τῆς ἁγί» ας χάριτός σου ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ παραχώρησον εἰς » ἐμὲ τὸν (δεῖνα) τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα καὶ τὰ ἀ» ναγκαῖα μέσα πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινωνικοῦ χρέους, » καὶ τῶν καθηκόντων καὶ χρεῶν τῶν νῦν παρ' ἐμοῦ ἀ» ναδεχομένων, τῇ σῇ συνάρσει καὶ διὰ τῆς ἁγίας προ» στασίας σου. Ὑπόσχομαι καὶ ὁρκίζομαι ἐνώπιόν σου, » ὦ Παντοκράτωρ Θεὲ, καθιστάμενος συγχρόνως ὑπεύθυ» νος ἐνώπιον τῆς σεβαστῆς τῶν φραμμασόνων ἀδελφό» τητος, δι' ὅσα νῦν ὑπόσχομαι· δηλονότι, οὐδέποτε νὰ » φανερώσω εἴς τινα τῶν βεβήλων τ' ἀπόκρυφα, μυστή» ρια, σύμβολα, σημεῖα, λέξεις, διδασκαλίας, δόγματα, » τελετὰς, καὶ λοιπὰ τῆς ἑταιρίας, τόσον τὰ ἐθιζόμενα » ἐντὸς τῶν Λεσχῶν, καθὼς καὶ τὰ ἐκτὸς αὐτῶν ἐν χρή» σει. Ἀπεναντίας, θέλω τηρήσει αὐστηρὰν σιωπὴν, διὰ » τοῦ στόματος, διὰ τῆς γραφῆς, διὰ τῶν σημείων καὶ » χειρονομιῶν· ἑπομένως οὐδέποτε θέλω κάμνει χρῆσιν » τῆς γλώσσης, τῶν χαρακτήρων, συμβόλων ἢ ἱερογλυ» φικῶν τῆς ἑταιρίας, καὶ ταῦτα οὐ μόνον ἐν τῇ ὁμιλίᾳ, » ἀλλὰ καὶ γράφων, ἢ ἐγχαράττων ἐπὶ λίθων, φυτῶν, » μετάλλων, ἢ ἄλλων ὕλων· ἐνὶ λόγῳ ὑπόσχομαι οὐδέ» ποτε νὰ φανερώσω ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὰ ἀπόκρυφα » τῆς ἑταιρίας, ἃ ἤθελον νῦν ἢ ἀκολούθως μοὶ γίνει γνω» στά. Καὶ ταῦτα πάντα ὑπόσχομαι ἐπὶ ποινῇ, ἐν πε» ριπτώσει παραβάσεως, νὰ μοῦ καυτηριάσωσι τὰ χείλη » πεπυρακτωμένου σιδήρου, νὰ μοῦ ἀκρωτηριάσωσι τὰς » χεῖρας, νὰ μοῦ ἀποσπάσωσι τὴν γλῶσσαν, καὶ νὰ κρε» μάσωσι τὸ σῶμά μου ἔν τινι φραμμασόνων λέσχῃ δι» αρκούσης ἱεροπραξίας τινὸς πρὸς αἰωνίαν πῆς πράξεώς » μου αἰσχύνην καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων. » μετὰ δὲ τὴν ἱεροπραξίαν νὰ καύσωσι τὸ πτῶμά μου, » τὴν δὲ κόνιν αὐτοῦ νὰ διανείμωσιν εἰς πάσας τὰς λέ» σχας τῆς ἑταιρίας, ὅπως ἀφοῦ ἴδωσιν αὐτὴν καὶ τρο» μάξωσιν ἅπαντες οἱ λοιποὶ συνάδελφοι διασκορπίσωσιν » αὐτὴν εἰς τὸν ἀέρα, ἵνα τοιούτῳ τρόπῳ διατηρηθῇ φο» βερὰ μνήμη τῆς προδοσίας μου ὑφ' ὅλων τῶν συναδέλ» φων. Σὺ δὲ, δίκαιε Θεὲ, ἔσο μοι βοηθὸς μετὰ τῶν ἱ» ερῶν εὐαγγελίων σου »

Φέρει δὲ ἡ ἑταιρία αὕτη τὰ ἑξῆς συμβολικὰ ρητά. IN SILENTIO ET SPE FORTITUDO NOSTRA (Ἐν σιωπῇ καὶ ἐλπίδι ἡ ἰσχὺς ἡμῶν,)—ET TENEBRAE EAM NON COMPRENDERUNT. (Καὶ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβον).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

Περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος οὐδὲν καινόν. Ὡς εἶπε πρό τινων ἡμερῶν πολιτικὸς ἀνὴρ ἐκ τῶν ἐχόντων ψῆφον ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς διαβουλίοις, αἱ δυνάμεις, πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς ὁριστικώτερόν τι διάβημα, περιμένουσι νὰ ἴδωσι τί θὰ πράξωσιν αὐτοὶ οἱ Κρῆτες καὶ ἐὰν θὰ δεχθῶσι τὸ φιρμάνιον, ἢ θ' ἀντιστῶσι κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς του. Ἡ ἔννοια τῆς φράσεως ταύτης εἶναι σαφὴς, τὰ πρακτικὰ δὲ πορίσματα δέον νὰ ἐξαγάγωσιν οἱ Κρῆτες καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐνθαρρυντικαὶ εἶνε αἱ δηλώσεις, ἃς ἐποιήσατο πρός τινα ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ἡμ. Φύλλου» τοῦ Βερολίνου ἀνώτερος λειτουργὸς τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Κατ' αὐτὸν, τὸ κρητικὸν ζήτημα δὲν θὰ ἐξαφανισθῇ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ὁρίζοντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπέλθῃ διαρκὴς καὶ εὐάρεστος διευθέτησις. Ἐὰν ἡ Τουρκία δὲν διαγράψῃ τὸ φιρμάνιον, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ πολιτευθῇ ὡς ἐν ἔτει 1866—1867 καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐνέργειαν ἐπαναστατικῶν κρητικῶν κομητάτων ἐν Ἑλλάδι, τότε δὲ, ὡς ἐν ἔτει 1866, ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες ἐθελοντῶν θὰ συρρεύσωσιν εἰς Κρήτην καὶ ἡ θέσις αὕτη τῶν πραγμάτων θὰ συνεπιφέρῃ δεινοτέρας περιπλοκάς.

Μαδρίτη 3.—Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν παραίτησίν του. Ἡ βασίλισσα ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Σαγάσταν νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον.

Ρώμη 3.—Ὁ βασιλεὺς Ὀυμβέρτος ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου. Ἡ Α. Μ. δὲν ἐτραυματίσθη

Λονδῖνον 4.—Ὁ λόρδος Σαλισβουρῆ ἀναρρωννύει ἀλλὰ μεγάλη προφύλαξις εἶναι ἀναγκαία.

Ἡ Ἰφλουέντζα ἐξαπλοῦται εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις ἐν Γερμανίᾳ Γαλλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ, ὅπου ἐλαττοῦται ἐν ταῖς προτεινούσαις.

Ἡ αὐτοκράτειρα Αὐγούστα μάμμη τοῦ αὐτοκράτορος προσεβλήθη κακῶς ὑπὸ τῆς νόσου.

Ἡ ἐπιδημία αὐξάνει ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν θανάτων εἶνε ὑπερβολικός.

Ζανζιβὰρ 6.—Ὁ ταγματάρχης Βίσμαν συνῆψε πολύωρον μάχην καὶ ἔλαβεν ἐξ ἐφόδου καὶ κατέστρεψε τὰ ὀχυρώματα τοῦ Βουαναχάρι ἐπαγαγὼν αὐτῷ πολλὴν φθορὰν. Οἱ Γερμανοὶ ἀπώλεσαν 15 ἄνδρας τραυματισθέντας. Ὁ Βουαχάρι ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ.

Λονδῖνον 7.—Ὁ Χρόνος λέγει ὅτι ὁ Λόρδος Σαλισβουρῆ ἐν διακοινώσει πρὸς τὴν Πορτογαλλίαν ἀπειλεῖ διὰ τῆς ἀμέσου διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων καὶ μάλιστα διὰ δραστικωτέρων μέτρων ἂν μὴ ἡ Πορτογαλλία δώσῃ ταχεῖαν ἱκανοποίησιν διὰ τὰς πράξεις τοῦ ταγματάρχου Σέρπα Πίντο.

Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Βασίλισσα εἰ καὶ δύναται ἄριστα νὰ ἐκπληροῖ τὰ βασιλικά της καθήκοντα πάσχει ἐκ ρευματισμῶν καὶ ἑπομένως δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν κόπον τοῦ νὰ ἀνοίξῃ αὐτοπροσώπως τὴν κοινοβουλευτικὴν σύνοδον. Τὸ δημ. συμβούλιον τοῦ Δουβλίνου ἀπέρριψε διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὴν πρότασιν νὰ προσκληθῇ ἡ Βασίλισσα νὰ ἔλθῃ εἰς Δουβλῖνον ὅπως ἐγκαινιάσῃ τὸ Μουσεῖον. Οἱ ἐθνικοὶ φοβοῦνται μὴ ἡ προσχώρησις θεωρηθῇ πολιτικὴ δήλωσις θέτουσα τὴν ἐνέργειαν ὑπὸ τὴν προστασίαν μισητῆς κυβερνήσεως.

Παρίσιοι 31.—θάνατοι ἐν Παρισίοις ἐδιπλασιάσθησαν, ἕνεκα τῆς ἰνφλουέντζας.

Τουρῖνον 31.—Ἐν γεύματι ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ἵνα ἐξακολουθούσης τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης ἐπιτραπῇ τῇ Ἰταλίᾳ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ βάρη αὐτῆς καὶ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὰ κοινωνικὰ ζητήματα.

Ἐπέρανε λέγων, ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπιθυμεῖ νὰ διατελῇ ἐν εἰρήνῃ πρὸς πάντας.

Παρίσιοι 31.—Ἡ Ἰνφλουέντζα δὲν περιορίζεται. Τὰ νοσοκομεῖα δὲν ἐπαρκοῦσιν. Οἱ θάνατοι πολλαπλασιάζονται.

Βερολῖνον 31.—Ἡ ἰνφλουέντζα ἐξαπλοῦται εἰς ὅλην τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν. Γίνονται πολλοὶ θάνατοι, ἕνεκα περιπνευμονικῶν περιπλοκῶν.

Λύσις τοῦ 19 αἰνίγματος Μῦς—Ὗς.

Λυτῆρες ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Χ. Παυλίδου Ν. Κορταλής. Α. Ἀντωνιάδης ἐκ Λευκωσίας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 20ον.

Εἶμαι ἐπίτροπος τοῦ ἡλίου
Ἐπὶ τῆς σφαίρας τῆς ὑδρογείου
Εἶμαι μονάρχης ἐνθρονισμένος
Μὲ λαμπρὸν σέμμα σεφανωμένος,
Εἶμαι πιστότατος τῶν πιστῶν σου
Γνωρίζω πλῆθος τῶν μυστικῶν σου,
Μὲ ὅλον ὅτι μὲ καταθλίβεις
Μ' ἀγνωμοσύνην μὲ ἀνταμείβεις
Μ' ὅλον τὸν θρόνον καὶ τὴν σελήν μου
Πολλάκις τέμνεις τὴν κεφαλήν μου.
Ἂν καὶ ἀμέσως γεννᾶται ἄλλη,
Ἡ χεὶρ σου δ' αὖθις τὴν καταβάλλει.
Τί φλόγα τρέφω εἰς τὴν καρδίαν
Διὰ τοσαύτην ἀχαριστίαν!
Διὸ καὶ τήκομαι καὶ χαυνοῦμαι
Καὶ κατ' ὀλίγον ἀπονεκροῦμαι.
Πολλάκις πίπτω πρὸ τῶν ποδῶν μου
Κι' ἀμέσως βρίσκω τὸν θάνατόν μου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 14ον.

Ἡ ποσότης 2500 γρ. διηρέθη εἰς δύο ἄνισα μέρη καὶ ἐτοκίσθη, τοῦ μικροτέρου ποσοῦ τοκισθέντος πρὸς δύο τοῖς ἑκατὸν περισσότερον τοῦ μεγαλειτέρου. Ὁ ἐπὶ τῶν ἑκατὸν τόκος τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ αὐξηθεὶς μετὰ ταῦτα κατὰ ἓν τοῖς ἑκατὸν (1 0/0) καὶ ὁ τοῦ μικροτέρου ἐλαττωθεὶς κατὰ 1 0/0 ἔδωκαν ὁλικὸν τόκον κατὰ ἓν τέταρτον τῆς ἀξίας αὐτοῦ περισσότερον τοῦ πρώτου. Ἀλλ' ἐὰν πάλιν ὁ ἐπὶ τῶν ἑκατὸν τόκος τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ ηὐξάνετο τόσον (κατὰ 1 0/0) χωρὶς νὰ ὑποστῇ ὁ τοῦ μικροτέρου ποσοῦ ἐλάττωσίν τινα, τότε ὁ ὁλικὸς τόκος καὶ τῶν δύο μερῶν θὰ ὑπερέβαινε τὸν πρῶτον ὁλικὸν τόκον κατὰ ἓν τρίπτον τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ποῖα εἶνε τὰ τοκισθέντα ποσὰ καὶ πρὸς πόσα τοῖς ἑκατὸν ἑκάτερον ἐτοκίσθη;

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

—

Κρασὶ νέα καλὰ	170—200
δευτέρας ποιότ. » » . .	150—165
» ξυνισμένα » » . .	80—120
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ. . . .	50—60
σταφίδες ξηραί» » » »	52—55
σταφίδες βρασταί » » »	42—45
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σῖτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κριθὴ » »	9—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας . . .	90—92

τὸ χαλεπικὸν καντάρι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμανάτια καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ στέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου χ' Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησσῷ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταῦρος Ματείδης.